

REVIFA EL TÈXTEL CATALÀ

De les arrels de resistència dels antics pobles iberis com els ilergetes i també de l'aprenentatge comercial dels fenicis, darrerament n'ha begut l'enginy català d'ara per avançar en la defensa del país amenaçat de nou. Així diversos col·lectius han creat la Cooperativa Tèxtil Catalana, sorgint diverses fàbriques a Tortosa, Reus, Tàrraga, Terrassa, Manresa, Ripoll i Girona que donen feina a milers de nous treballadors.

Milions de nous productes tèxtils són lluits per tot arreu tant pels naturals com pels turistes. En varis llocs emblemàtics com les torres de La Sagrada Família, dalt el monument a Colom i a la torre Àgbar han aparegut, com a reclam, barretines gegants.

Els inventors han popularitzat noves peces i formes de vestir: s'ha fabricat diversos models de barretines, d'hivern i d'estiu, d'home i de dona i de totes les mides que els ciutadans vesteixen sempre en manifestacions i en múltiples ocasions. També es veuen armilles grogues amb l'estelada, faldilles negres que també porten els homes, com a mostra antimasclista, amb les quatre barres, tovalloles de platja negres i quadribarrades amb la inscripció: "canya a l'Espanya que ens escanya". Hi ha molta nova

vestimenta com flassades i mantes patriòtiques i de roba interior han aparegut, amb gran èxit, calces negres i vermelles que porten impreses l'estelada i "menja'm si tens gana" i els calçotets amb la inscripció: "la cuca fera t'espera".

Els turistes han esgotat camises, armilles, pantalons, faldilles, mocadors i d'altra indumentària nova i reivindicativa amb slogans com: "Freedom for Catalonia", "From Catalonia with love", "Catalonia loves you", "Stop repression". Catalunya ha trobat una nova manera molt pròpia i genuïna de donar-se a conèixer amb èxit al món.

El Barça en les darreres setmanes ha notat una forta disminució de les ventes dels seus productes, en canvi, degut a una demanda creixent de diferents països, s'exporten cada mes milions d'aquests productes que han marcat una nova estètica.

CUETA? VELETA? O SAGETA?

Un dels personatges més misteriosos de la política espanyola és Pablo Iglesias. Tothom l'identifica amb la manifestació de la Puerta del Sol, en aquella acampada de bons desitjos i males perspectives. Però ell ja venia de lluny. En tot cas, el Iglesias és un dels polítics que més por fa a la dreta i només per això, ja val la pena parlar-ne.

Si el Congrés de Diputats espanyol fos una escola, l'alumne Iglesias, s'asseuria a la primera fila. Un noi amb pinta de modern moderat, llestet, educadet, aparentment honest... Els professors el valorarien i els seus companys l'apedregarien al pati, que és, més o menys el que passa ara.

Després de les eleccions de maig, el Iglesias es va passar el temps demanant als partits polítics, que creguessin en Déu (la democràcia) i que pactessin en favor de la majoritària voluntat

popular. Li van socarrimar la cua.

Sis mesos després, els que el van insultar i menystenir, el necessiten per no perdre la Presidència i ell, s'abraça al Judes prepotent.

S'ha baixat els pantalons!, diuen des de dreta i esquerra. Potser sí... però no seran els socialistes, els qui s'han baixat les calces? No seran les dretes, les que el maleeixen senzillament perquè els molesta un polític que encara no va ple de merda?